

POSTANOWIENIE

Dnia 11 lutego 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział II Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Dziedzic

Sędziowie: SO Ryszard Marchwicki

SO Danuta Silska (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2014 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

w sprawie ze skargi R. W.o wznowienie postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy we W.z powództwa R. W.przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo Usługowemu (...)o zapłatę (sygn. akt I Nc (...)) zakończonego nakazem zapłaty z dnia 7 lutego 2012 r.

na skutek zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Rejonowego w Środzie Wielkopolskiej z dnia 19 czerwca 2013 r.

sygn. akt VI Nc 451/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

/-/ Ryszard Marchwicki/-/ Krzysztof Dziedzic/-/ Danuta Silska

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy odrzucił skargę R. W.o wznowienie postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy we W.z powództwa R. W.przeciwko Przedsiębiorstwu Handlowo Usługowemu (...)o zapłatę (sygn. akt I (...)) zakończonego nakazem zapłaty z dnia 7 lutego 2012 r. oraz zasądził od R. W.na rzecz Przedsiębiorstwa Handlowo Usługowego (...)kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu Sąd wskazał, że w dniu 12 marca 2013 roku R. W.złożył skargę o wznowienie postępowania w sprawie I Nc (...). Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia, oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu swojej skargi skarżący wskazał, iż podstawą wniesienia skargi jest nieważność postępowania w sprawie I Nc (...), wynikająca z pozbawienia pozwanego możliwości działania, jako skutek naruszenia przepisów prawa procesowego. Skarżący podniósł, iż nakaz zapłaty wydany w sprawie I Nc (...)nie został mu skutecznie doręczony, albowiem powódka wskazała w pozwie nieprawidłowy adres, tj. P., os. (...), (...)-(...) P.. Sąd opierając się na adresie wskazanym przez powódkę w pozwie doręczył mu przedmiotowy nakaz zapłaty zgodnie z art. 139 § 1 k.p.c. poprzez podwójne awizo. Natomiast skarżący od kilku lat zamieszkuje pod adresem C., os. (...). Sąd Rejonowy stwierdził, że z analizy akt I Nc (...)wynika, iż powódka wskazała następujący adres pozwanego: P., os. (...), (...)-(...) P.. Sąd doręczył pozwanemu odpis nakazu zapłaty wraz z odpisem pozwu i załącznikami oraz z pouczeniami na ww. adres pozwanego zgodnie z art. 139 § 1 k.p.c. poprzez pozostawienie podwójnego awizo. Sąd stwierdził skutecznie doręczenie nakazu zapłaty i w konsekwencji przedmiotowy nakaz zapłaty uprawomocnił się. Natomiast z przedstawionych przez pozwanego dokumentów wynika, iż od kilku lat, w tym w toku postępowania w sprawie I Nc (...), pozwany zamieszkuje pod adresem C., os. (...). Opierając się na powyższych okolicznościach Sąd Rejonowy uznał, iż wskazany przez powódkę adres pozwanego, tj. P., os. (...), (...)-(...) P.nie jest jego aktualnym adresem zamieszkania. Doręczenia dokonywane dla skarżącego w ww. sprawie nie mogą więc być uznane za skuteczne.

Brak skutecznego doręczenia nakazu zapłaty powoduje, że nakaz zapłaty nie jest prawomocny i skarżącemu nadal przysługuje prawo złożenia sprzeciwu. Koniecznym jest zatem dokonanie skutecznego doręczenia nakazu zapłaty na wskazany przez pozwanego adres zamieszkania. Sąd Rejonowy stwierdził zatem, iż skoro pozwany twierdzi, że nakaz zapłaty wydany w dniu 7 lutego 2012 roku nie został mu skutecznie doręczony, to powinien ubiegać się o jego doręczenie. Konsekwencją uznania, że nie doszło do uprawomocnienia się przedmiotowego nakazu zapłaty jest twierdzenie, że skarga o wznowienie postępowania w sprawie I Nc (...) jest niedopuszczalna.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł skarżący R. W. domagając się jego zmiany i uwzględnienia skargi o wznowienie postępowania w zakresie stwierdzenia istnienia podstaw do wznowienia postępowania oraz zasądzenia od powoda na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania; ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd pierwszej instancji. Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu naruszenie normy prawnej wynikającej z art. 401 pkt 2 k.p.c. poprzez uznanie, iż wadliwe doręczenie przesyłek w toku prawomocnie zakończonego postępowania przed Sądem pierwszej instancji nie stanowi podstawy wznowienia postępowania w oparciu o przesłankę pozbawienia strony prawa do działania w sprawie. W uzasadnieniu skarżący wskazał, że powódka wnosząc powództwo wskazała adres zamieszkania pozwanego, który był adresem nieprawidłowym. Sąd Rejonowy nie miał w tym zakresie wątpliwości i uznał materiał dowodowy oraz argumentację pozwanego za słuszną i uzasadnioną. W ocenie skarżącego niezasadny pozostaje natomiast wniosek procesowy, jaki wysnuł Sąd Rejonowy, dochodząc do przekonania, iż wykazanie zaistniałych nieprawidłowości doręczeń w toku sprawy otwiera pozwanemu wyłącznie możliwość do złożenia wniosku o dokonanie prawidłowego doręczenia, a wyklucza możliwość wznowienia postępowania. Skarżący wskazał, iż niczym nie poparte twierdzenie powoda o rzekomym adresie jego zamieszkania stało się podstawą doręczania przesyłek sądowych na adres fikcyjny. Skarżący nie mając wiedzy o toczącym się procesie, nie zajął stanowiska procesowego w sprawie, nie wniósł sprzeciwu od wydanego nakazu zapłaty i nie zwalczał roszczenia procesowego powoda. Pozbawienie możliwości działania skutkowało uprawomocnieniem się wydanego nakazu zapłaty i otwarło możliwość egzekucyjnego wykonania orzeczenia. Zdaniem skarżącego, naruszenie przepisów prawa - stanowiące podstawę wznowienia - dotyczy naruszenia zasad doręczenia przesyłek sądowych. Pozostawienie pism w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia dotyczy sytuacji niemożności doręczenia pod adresem zamieszkania strony procesu. Jeżeli zatem fikcyjny adres wskazany przez powoda jest nie adresem zamieszkania pozwanego, to zdaniem skarżącego, doszło do naruszenia przepisów prawa na skutek uznania skuteczności doręczenia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się bezzasadne.

Zgodnie z art. 399 § 1 k.p.c. można żądać wznowienia postępowania, które zostało zakończone prawomocnym wyrokiem. Zgodnie zaś z art. 353² k.p.c. do nakazów zapłaty stosuje się odpowiednio przepisy o wyrokach, jeżeli kodeks nie stanowi inaczej.

W niniejszej sprawie bezspornym był fakt wysłania przez Sąd Rejonowy wydanego w sprawie o sygn. akt I Nc (...) nakazu zapłaty na adres, który nie był adresem zamieszkania pozwanego. Nakaz zapłaty nie został więc doręczony w sposób prawidłowy. Z powyższego wynika jednak, iż nie rozpoczął biegu określony w art. 502 § 1 k.p.c. termin do wniesienia przez niego sprzeciwu od wydanego nakazu zapłaty. W konsekwencji nakaz zapłaty nie uprawomocnił się w stosunku do skarżącego. Zgodnie bowiem z art. 363 § 1 k.p.c. orzeczenie staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia. Skoro więc w chwili wniesienia skargi o wznowienie postępowania nakaz zapłaty nie był prawomocny, to wniesienie skargi o wznowienie postępowania zakończonego wydaniem ww. nakazu było niedopuszczalne. Argumenty podniesione w zażaleniu, dotyczące zaistnienia przesłanki do wznowienia postępowania określonej w art. 401 pkt 2 k.p.c., nie miały więc żadnego wpływu na prawidłowość wydanego postanowienia przez Sąd Rejonowy.

Wskazać przy tym należy, że z akt sprawy I (...) Sądu Rejonowego we W. wynika, że na wniosek skarżącego doręczono mu nakaz zapłaty, od którego złożył sprzeciw, a na skutek zażalenia w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności

na nakaz zapłaty z dnia 7.2.2012r. Sąd uchylił postanowienie w przedmiocie nadania klauzuli wykonalności ,nadto uchylił zarządzenie z dnia 13.7.2013r. stwierdzające prawomocność, sprzeciw uznał za wniesiony w terminie i sprawę zarejestrował w rep. C (upr.)

Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowił jak w sentencji.

/-/ Ryszard Marchwicki/-/ Krzysztof Dzedzic/-/ Danuta Silska